Beni Mustalık Gazası (5/627)

İslam tarihinde, Peygamber efendimizin hicretin 5. yılında, Müreysi Kuyusu yanında Arab kabilelerinden Mustalıkoğulları ile yaptığı gaza, savaş. **Müreysi Gazası** da denilir. Mustalıkoğulları, Huzaaoğullarına bağlı küçük bir kabile olup, Medine'ye yaklaşık yüz kilometre güneyde Mekke yolu üzerinde otururlardı.

Hicretin 5. senesinde de, İslamiyetin yayılması için Medine çevresindeki kabilelere elçiler gönderilip, İslama davet ediliyorlardı. Bazı kabileler, davete uyup, Müslüman olmakla şereflenirken, bazıları da red cevabı vererek, güçlü ise savaş açıyor; değilse, güçlü kabilelerle birlikte hareket ediyorlardı.

Beni Mustalıkların reisi Haris bin Ebi Dırar, kabilesini söz geçirebildiği diğer Arab kabileleriyle birleştirip, Müslümanlarla muharebe etmek üzere hazırlıklara başladı.

Peygamber efendimiz bu durumu inceletip, şanlı Eshabıyla istişare ettikten sonra, acele yedi yüz kişilik bir askeri birlik hazırladı. Etrafa, Şam taraflarına sefere gidiyormuş hissi verilerek, kuzeye doğru yola çıkıldı. Bir gün o şekilde yolculuk yapıldıktan sonra, tekrar güneye dönüldü. "Harb hiledir" düsturuna uygun olarak, Mustalıkoğullarının karşısına ansızın çıkıp, hazırlanmalarına meydan vermemek istiyorlardı.

Güneye doğru hızla yol alan İslam ordusu, Bak'a mevkiinde Haris bin Ebi Dırar'ın bir casusunu yakaladı. Sonra ordu, hareketine devam edip bir gece Mustalıkoğulları yurduna ansızın çıkıverdi. Elçi olarak gönderilen hazret-i Ömer, Peygamber efendimizin; **"La ilahe illallah, deyiniz de canlarınızı ve mallarınızı koruyunuz."** emrini bildirdi. Müslüman olmaları teklif edildi. Fakat kabul etmediler ve ok atarak savaşı başlattılar.

Bir müddet harbedildikten sonra, sevgili Peygamberimiz; **"Hep birlikte aniden hücuma geçiniz."** emrini verdiler. Bu emri yerine getiren Eshab-ı kiram, Mustalıkoğullarından on kişiyi öldürdü. Kabile reisi kaçarak canını kurtarmış, fakat, kızı Berre ve kabilesinden 600 kişi esir düşmüştü. Ganimetler paylaştırıldı. Berre, Peygamber efendimizin huzuruna çıkıp, "Hissesine düştüğüm sahibimle, dokuz altın

karşılığında hürriyete kavuşmam için anlaştım. Serbest bırakılmam için bana yardım ediniz!” dedi. Peygamber efendimiz, merhamet buyurarak, onun bu arzusunu yerine getirip satın aldı. Sonra azad edip, hürriyetine kavuşturdu. Serbest bırakıldıktan sonra sevgili Peygamberimizin, İslamı tebliği ile Müslüman oldu. Onun Müslüman olmasına son derece sevinen Alemlerin Efendisi, mükafat olarak onu nikahı altına alıp onunla evlendi. Peygamber efendimiz buyurdu ki:

“Bütün zevcelerimle evliliklerim ve kızlarımı evlendirmem, hep Cebrail’in (aleyhisselam) **Allahü tealadan getirdiği izinle olmuştur.”**

Bunu gören Eshab-ı kiramın (radıyallahü anhüm) hepsi de: “Biz,Resulullah’ın ailesi olan annemizin, akrabasını hizmetçi olarak kullanmaktan haya ederiz.” dediler ve esirlerini azad ettiler. Bu nikah, yüzlerce esirin azad olmasına sebeb oldu. Sevgili Peygamberimiz, onun Berre olan ismini, Cüveyriyye (radıyallahü anha) olarak değiştirdi. Hazret-i Cüveyriyye validemizin babası Haris bin Ebi Dırar ve iki oğlu ayrıca kabilesinden pekçok kimse, Peygamber efendimizin huzuruna gelerek Müslüman oldular.Hazret-i Cüveyriyye validemiz için, hazret-i Aişe validemiz; “Ben, Cüveyriyye’den daha hayırlı, daha bereketli bir kadın görmedim.” derdi.

İslam ordusu zaferle Medine’ye ulaştı. Artık etraftaki müşrik kabilelerin gözleri korkmuş, Müslümanlara saldırmaya cesaret etmenin ne kadar tehlikeli olduğunu anlamışlardı. Bu zaferden sonra İslamiyet sür’atle yayıldı.